

Hej Pernille

Jeg skriver til dig, da jeg håber at du vil tage vores sag op i folketinget.

Vi er en ud af mange plejefamilier i Danmark som fornemmer ikke, at stå alene med følelsen om ikke at blive taget alvorlig og respekteret for vores job for det danske samfund.

Jobbet valgte vi for, at kunne give udsatte danske børn en chance men også fordi vi ville give vores eget biologiske barn mulighed for at få "en form" for halv søskende men ikke mindst fordi vi elsker børn. Dette har vi aldrig fortrudt, da vi kan se at alle vores børn trives godt og nyder hinandens samvær til fulde.

Der er både fordele og ulemper ved denne form for arbejde. Den største ulempe ved dette job er, at når vi endelig har fået vores plejebørn godt etableret i familien som jo er den egentlige kerne i jobbet som familieplejer samt gjort børnene glade og trygge og ikke mindst socialt godt fungerende samt livsglade så kommer kommunen og vil sætte os ned i løn. (Kan det være rimeligt?- vil du sættes ned i løn når du har gjort noget godt? - eller der er vist ingen i det danske samfund som vil finde sig i at blive sat ned i løn).

Denne problematik må vi som familieplejere åbenbart leve med, for kommunernes landsforening kan åbenbart ikke få en overenskomst på plads med vores fagforbund efter adskillige års tovtrækkeri, hvor vi føler at staten og kommunerne bare triller tommelfingere. (kan christiansborg sætte pres på kommunernes landsforening for at få skabt en overenskomst?)

Vi har stået i situationen, hvor vi måtte sige til kommunen at vi ville opsige jobbet hvis ikke vi fik et krav om aflastning igennem.

Det varede herefter 14 dage før de to øverste chefer i forvaltningen kom ud og besøgte os samt yderligere 20 minutter før vi fik afvide om vi var købt eller solgt. "heldigvis købt"

Denne situation ønsker vi ikke for nogen som helst, da det udsætter os for et meget stort psykisk pres hvor det følelsesmæssige aspekt er meget meget stort.

Ovennævnte er en af mange frustrerende situationer som familieplejere kan komme ud for og som vi mener bør og skal undgås ved bl.a en overenskomst.

Det jeg egentlig vil spørge dig om er;

om det kan være rigtigt, at vi som er ansatte af kommunerne og dermed også af staten skal gå:

uden overenskomst

uden pensionordning

uden økonomisk sikkerhedsnet (kommunen kan tage barnet hjem om 14 dage og vi står uden løn måneden efter)

Jeg mener, at det er meget forrykt at et land som Danmark tillader dette overfor deres ansatte (tænker tilbage på sagen om de udenlandske skovarbejdere i statsskovene).

I år 2007 taler vi meget om at være tryk i ansættelsen for derved at skabe arbejdsro om det egentlige arbejde, i vores tilfælde børnene. Har vi det?

Jeg mener, tillige at det danske/statens/kommunernes økonomiske syn på familiepleje systemet bør tages ind i debatten om højere løn.

Dette skriver jeg, da familieplejere jo igen er ladt i stikken da de ikke sådan bare kan strejke, i det vi har mange følelser i klemme overfor barnet men også pga. at vi jo ikke bare lige kan eller vil sætte vores plejebørn ind på kommunekontoret eller en døgninst imens strejken kører.

NEJ selvfølgelig gør vi ikke det, men det sætter os igen i en katepine, da vi føler os meget glemt i debatten om mere løn samt en overenskomst og dermed trykke arbejdsforhold.

Hvordan mener du, at familieplejere kan komme ind i en løn og ansættelsesdebat med politikkerne?

Vil du drøfte dette med dine kollegaer i socialudvalget mfl.?

Jeg håber hermed at du har fået en lille indblik i vores situation og jeg vil meget gerne besvare mange flere spørgsmål fra dig og andre som er interesseret i at hjælpe os med at få sat en debat igang.

Mange venlige hilsner

Martin Jensen
Nyvangsvej9
9560 Hadsund

mobil: 26125353

mail: nyvangsvej9@privat.dk